

Kahve Tadında Sohbet

– Ahmet AYAZ · 08 Ocak 2018

KAHVE TADINDA SOHBET

Ahmet AYAZ

Gaziantep Ekspres Gazetesi 08 Ocak 2018

.....

Eşimin nezaketli zamanı çok olur. Bilgisayarımı önüme alıp, müzik dinlerken, yapmış olduğu bir sütlü kahveyi getirip, sessizce önüme indirdi. Ben de başladım, bir sütlü kahve tadındaki, aşağıdaki sohbet yazımı yazmaya. Söylediğim söz belki de size garip gelecektir. Barış için mücadele, savaş için girişeceğimiz mücadeleden çok zor. Nasıl mı? Savaş için mücadele yaparken, bir savaş hazırlığını tertip edersiniz, sonra savaşa girersiniz. Topunuzla tüfeğiniz ile, her ne ise. Başarıp başaramayacağınız bir ayrı konudur. Ama, barış için mücadele o kadar zor ki; Anlatılır gibi değil. Biri birini hasım olarak gören, iki dostu, bir araya getirip, dostluk kurmaya çalışıyorsunuz, Bir baktığınızda ikisinin de sizden uzaklaşıp, küs olduğunu görüyorsunuz. Ne oluyor? Bunların ikisi de hal ve gidişlerinin zayıf olması nedeni ile sınıfta kalıyorlar. Bu gibi olaylar, insanların kendilerini aşamamalarından kaynaklanıyor. Cehaletten geliyor. Cehaletin başını ezmemiz geriyorsa da, ezemiyoruz.

Gençleri biraz hoş görür gibi oluyorum. Ama, yaşlıları bir türlü hoş göremiyorum. Sonra aklıma beyinlerinin küçülmesi geliyor. İnsan kendi kendini kontrol altına alıp, toplumda örnek insan olmaya çalışmalıdır. Gençlerimiz ise, hayat yolunda bir önder insan olma çabasına düşmelidirler. Ben sadece iki dost arasında birleştirici bir davranışından dolayı, bazı dostlarımdan ayrı kaldım. Ama yine de bu yolda yılmayacağıma, yorulmayacağıma söz veriyorum. Kendi kendime. Kitaplarımın hangisinde olduğunu bilmiyorum. Yazdığım bir beyit var. Aşağıya aynen alıyorum. “İnsanlık adına huzur; Bütün derdim/ Bu yolda yolumdan dönersem, namerdim” Yine söylüyorum. Bu yolda sözümünden dönersem namerdim.

Saygıdeğer okurlarım; Barışa, sevgiye, özgürlüğe muhtacız. Hem de çok muhtacız. İnsanlarımız, insan olmanın hasretine öyle susamışlar ki, Ben biliyorum. Ben istiyorum ki; İnsanlık yolunda ilerlemek için çaba harcayanların sayıları çoğalsın. Bunların sayıları çoğalırsa, kötü düşünenler azınlıkta kalır, insan içinde itibar görmezler. Daracık dünyada yaşamın bir anlamı olur. Burada birleştirici ve bütünleştirici bir tutum sergilerken, şunun da altını çizerek söylüyorum. İyiye, kötü demek ne kadar günah ise, kötüye iyi demek de, o kadar günahdır. Ben inşallah böyle bir yanlışlığa düşmem. Beni birisi böyle bir yanlışla düşürdü. Bu kadar da hoş görülme bir insan olmama rağmen, o insanı af edemiyorum. Çünkü beni büyük bir yanlışla düşürdü. Kendisine güven duydum. Bu güvenden, manevi zarar gördüm. Onun için kimsenin bir yanlışla düşmemesi için çok dikkat ediyorum.

Saygıdeğer okurlarım; Bu günlük de bu kadar. Beni unutmayın, gelecek sohbet yazımda, sizler ile yine buluşalım. En güzel günler ve mutluluk dolu yarınlar, hepimizin olsun. Hoşça ve dostça kalınız.